

1885-06-16

AFSENDER

Sophus Stein

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Refsnæs (Danmark)

Modtagersted:

Vordingborg (Danmark)

Omtalte personer:

Johanne Kiørboe

William Kiørboe

Søren Gustav Adolph Ottesen

Frk. Unmack

Tekla Sofie Nikoline (Unmack) Ottesen

Ane Kirstine Willumsen

Hans Willumsen

Omtalte steder:

Ulstrup, Danmark

Samsø, Danmark

Rådhuspladsen 3, 1550 København,

Danmark

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: A/III/3 - So-Sø

DOKUMENTINDHOLD

Sophus Stein er på Refsnæs, hvor han bor på det samme værelse, som han og Willumsen gjorde forrige år. Han har besøgt præstefamilien ved Ulstrup, hvor Willumsens guddatter har ligget syg. Stein fik desuden opstøvet, at Frk. Unmack er hos sin søster og svoger på Samsø.

TRANSSKRIFTION

Refsnæs d. 16 Juni.

Kære V.. W..... –

Tak for Dit Brev, som laa og ventede mig, da jeg kom i Onsdags. Det overraskede mig naturligvis en Del at høre at Du var rejst derned ad, da jeg ventede, Du kom til Jyderupegnen. Her har jeg det overmaade godt og er tilfreds med Opholdet hos Mads Pedersen's.¹

Jeg har vort gamle Værelse og sover i den Seng, Du laa i. Hør, kjære Ven, Du maa da have ligget i den saa krum som en Medisterpølse paa et Fad for at faa Plads, for den er da altfor kort for mig. Folkene ere lige

saa flinke og tjenstvillige som ifjor; den lille Pige – Kirsten – er hverken bleven kjønnere eller artigere end hun var ifjor. Jeg holder egentlig mere af Drengen – Johan – ; han har for Resten i denne Tid en underholdende Kighoste og det lyder jo meget kjønt. Den yngste Ætling – "Pe"Pe"sen", ogsaa kaldt "Pæder" og som Du nok husker som en grim, bleg lille Unge, – er noget mindre grim og mindre bleg denne Gang. Han ligner Johan meget; Dividér Johan med 2, saa har Du "Pæder". Tilbage staar nu kun at blive gjø'et ad af hin store hvide Puddel med et Hoved som en Sneugle og en Hale som en optrevlet Tovende, saa ere vi

færdige til at forlade Hvedebjerg og begive os til Ulstrup Præstegaard. Jeg var i Søndags i Kirke og hilste bagefter paa Præstens, der bad mig følge med hjem, hvilket jeg saa ogsaa gjorde. Der stod alt meget godt til, den lille Guddatter² – som jeg naturligvis skulde ind og beundre – har været syg – meget syg endogsaa – men er nu i Bedring. Det var mig naturligvis ikke vanskeligt at finde Anledning til at spørge om Frk. T. U.

Fruen selv bragte Samtalen derhen ad ved at omtale vor Illumination ifjor og nævne de enkelte Deltagende bl.a. "min Svigerinde og Frk. Unmack^[m]". Naa derfra og saa til med en uendelig ligegyldig – endogsaa

"revnende ligegyldig" – Stemme at spørge, hvorledes Frk. U. havde det og hvor hun opholdt sig, se der var jo ikke Vejen saa lang.

"Ja, hun har saamænd lige været her et Besøg og rejste først for et Par Dage siden; nu er hun paa Samsø; hun lever hos sin Søster og Svoger"³ fortalte Fruen.

Se det er jo kjedeligt nok at hun allerede har været her; men maaske hun senere hen i Sommer kommer igjen. Jeg skal nok lade Dig alt af Interesse vide. Ja jeg skriver ligefrem og uden særlig Forsigtighed om disse Ting, da jeg antager for givet, at Du bor alene, og at Dine Forældre ere i Kjøbenhavn.

Og nu lev vel, venlig Hilsen

fra Din Ven

Sophus Stein.

Denne er den værste Pen, jeg nogensinde har gjort Bekjendtskab med.

¹ Uidentificeret

² Johanne Kiørboe

³ Tekla Sofie Nikoline (Unmack) Ottesen og Søren Gustav Adolph Ottesen.

Refus 2. 16 juni.

Kjære V. W.

Tak for dit Brev, som laa
og ventede paa mig, da jeg kom
i Onsdags. det overraskede mig
naturligvis endel at høre at
du var rejst derved ad, da
jeg ventede, du kom til Pyde.
uipneuen. Her har jeg det
overmaade godt og er tilfreds
med opholdet hos Mads Petersens.
Jeg har vort gamle Værelse og
sover i den Seng, du laa i. Glø,
Kjære Ven, du maa da have
lyst i den saa krüm som en
Melisterpöle paa et Fat for at
faa Plads, for den er da allfor
kort for mig. Falkene ere lige

daa flinke og kendsvillige som
ifjor; den lille Pige - Kirsten -
er hverken bleven kjønnere eller
artigere end hun var ifjor. Jeg
holder egentlig mere af Anneen -
Johan -; han har for Resten ogsaa
i denne Tid en underholdende
Kighoste og det lyder jo meget
kjönt. Den yngste Otling -
~~Peder~~ "Pé' Pé'en", ogsaa kaldet
"Peder" og som du nok husker
som en grim, blev lille Angel,
- er meget mindre grim og
mindre blev denne Gang. Han
liker Johan meget; divider
Johan med 2, saa har du
"Peder". Tilbage staar nu kun
at blive gjøet ad af hin store
hvide Puddel med et Hoved som
en Sneugle og en Hale som en
opbrevet Tovende, saa ere vi

færdige til at forlade Hvedehjery
og begive os til Uettrup Præste-
gaard. Jeg var i Søndags i
Kirke og hilste hasefter paa
Præstens, der bad mig følge
med hjem, hvilket jeg saa
ogsaa gjorde. der stod alt
meget godt til, den lille
Grisdaller - som jeg naturligvis
skulde ind og beundre - har
været syg - meget syg endogsaa
- men er nu i Bedring. det
var mig naturligvis ikke van-
skeligt at finde Anledning til
at spørge om Frk. T. U.
Frøen selv bragte Samtalen der-
hen ad ved at omtale vor
Illumination ifjor og nævne
de enkelte Deltagende bl.a.:
"Min Svigerinde og Frk. Munsmach.
Haa derfra og saa til med en
vennelig Hilsning - endogsaa

vennende ligegyldig" — I kunne
"at spørre, hvorledes Frk. U. havde
det og hvor hun opholdt sig, og
der var jo ikke Vejen saa lang.
"Ja, hun har saameget ligesom
her et Besøg og rejste først for et
Par dage siden; nu er hun
paa Samso; hun lever hos sin
Søster og Svoger" fortalte Fruen.
"Det er jo kjedelig nok at hun
allerede har været her; men
maaske hun senere hen i
Sommer kommer igjen. Jeg
skal nok lade dig alt af Interesse
vide. Ja jeg skriver ligesom
og uden særlig Forsigtighed om
disse Ting, da jeg antager for
givet, at du har alene, og at dine
Forældre ere i Kjöbenhavn.
Og nu alles vel, venligst tillykke
fra din Ven Sophus Stein.

Denne er den værste Pen, jeg nogensinde har
gjort Bejledttakelse med

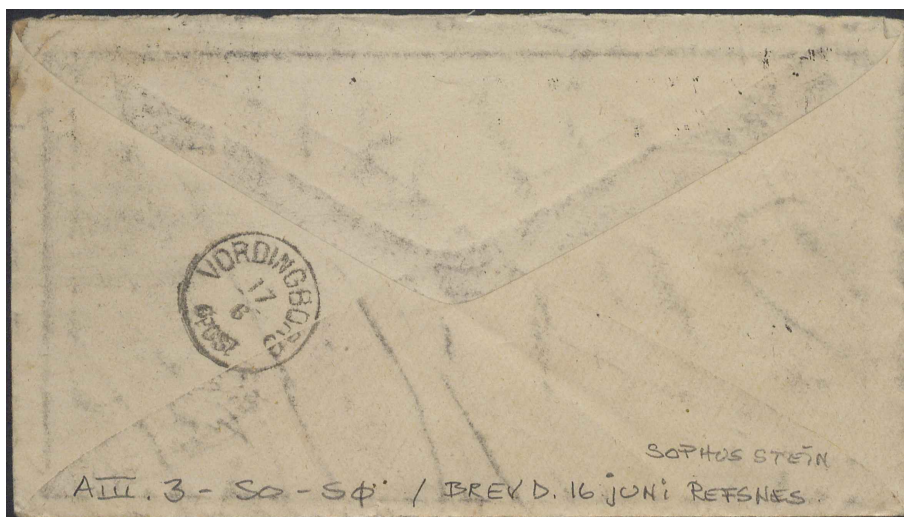
Hr. Major S. Willumsen

Hjortholm

fr.

Vordingborg.

SOPHUS STEIN

ALL. 3 - SO - SF. / BREYD. 16 JUNI REFSNES